

Warszawa, dnia 29 września 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 324/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Dołhy

Sędziowie: SO Anita Jarząbek-Bocian

SR (del.) Małgorzata Nowak-Januchta

protokolant: protokolant sądowy – stażysta Ilona Kancik

4 przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 23 września 2021 r.

5 sprawy J. A., syna P. i J., urodzonego (...) w B.

6 skazanego wyrokiem łącznym

7 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 22 grudnia 2020 r. sygn. akt IV K 293/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że w miejsce wskazanego w podstawie wymiaru kary łącznej w pkt. 1 artykułu 4 § 1 kk przyjmuje art. 81 ust. 1 ustawy z 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19,

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części,

III. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT

IV. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Anita Jarząbek-Bocian SSO Justyna Dołhy SSR (del.) Małgorzata Nowak-Januchta

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 324/21	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt IV K 293/19.		
1.2 Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

<p>2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy</p>				
<p>0.12.1. Ustalenie faktów</p>				
<p>0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
1.	1.	J. A.	karalność za przestępstwa	dane o karalności z KRK k. 127-129
2.	1.	J. A.	poprawne zachowanie skazanego w trakcie odbywania kar pozbawienia wolności	opinia z ZK B. k. 118-119
<p>0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
<p>0.12.2. Ocena dowodów</p>				

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
Karalność skazanego oraz jego poprawne zachowanie w trakcie odbywania kar	dane o karalności z KRK oraz opinia z ZK B.	Dokumenty będące podstawą ustalenia faktów zostały sporządzone przez organy państwowe w przepisanej prawie formie stąd ich wiarygodność i obiektywizm nie budziły żadnych wątpliwości.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		

1.	<p>Jakkolwiek obrońca nie sformułowała wprost zarzutu stawianego zaskarżonemu wyrokowi to nie mniej zarzucając, iż sąd przy orzekaniu pominął prawomocny wyrok skazujący J. A. na karę 3 lat pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 585/18 niejako kwestionuje ustalenia faktyczne w sprawie związane z uprzednią karalnością skazanego dającą podstawę do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.			
<p>W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że J. A. informował Sąd Rejonowy o tym, że zapadł wobec niego prawomocny wyrok skazujący go na karę 3 lat pozbawienia wolności wydany przez Sąd Rejonowy Warszawa Praga – Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 585/19 (pismo skazanego z dnia 31</p>			

sierpnia 2020 r. w aktach III K 917/20 dołączonych do akt niniejszej sprawy). Jak wynika z akt sprawy, okoliczność ta umknęła Sądowi Rejonowemu, który wydając wyrok łączny w dniu 22 grudnia 2020 roku dysponował informacją z Krajowego Rejestru Karnego, w której nie było jeszcze powyższego wyroku. Również opinia z jednostki penitencjarnej nie zawierała wskazania, że wyrok ten został wprowadzony do wykonania. Jak wynika z aktualnych danych o karalności wskazany wyrok uprawomocnił się wobec J. A. w dniu 26 sierpnia 2020 roku. Teoretycznie więc istniała możliwość połączenia wymienionej kary.

W niniejszej sprawie nie można jednak tracić z pola widzenia tego, że zmiany uległy przepisy dotyczące łączenia kar. Fakt ten nie umknął Sądowi Rejonowemu, jednak należy stwierdzić, że w sposób nietrafny

przy orzekaniu kary łącznej powołał on artykuł 4 § 1 k.k. Otóż na podstawie ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz.U. 2020 poz.1086), z dniem 24 czerwca 2020 r. zmianie uległy m.in. przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego, mające zastosowanie w sprawach o wydanie wyroku łącznego. Kontrolując więc prawidłowość zaskarżonego wyroku łącznego, Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności zobowiązany był ustalić, które przepisy z możliwych do zastosowania stanów prawnych, powinny stanowić podstawę niniejszego orzeczenia. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie powinny mieć zastosowanie przepisy

obowiązujące do dnia 24 czerwca 2020 r., jednak nie na podstawie art. 4 § 1 k.k. lecz w oparciu o art. 81 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19. Wspomniany przepis art. 81 zawarty w ustawie jest normą intertemporalną, której wykładnia literalna (mająca pierwszeństwo w zastosowaniu) wskazuje, że ustawodawca w sposób jednoznaczny rozgraniczył łączenie kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy i kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie ustawy. Zgodnie bowiem z ustępem pierwszym tego przepisu „Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do

kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy” zaś ustęp drugi wskazuje, iż „Przepisy rozdziału IX ustawy zmienianej w art. 38, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”. Aby więc połączyć według nowych przepisów kary prawomocnie orzeczone po 24 czerwca 2020 r. musiałyby uprawomocnić się po tym dniu co najmniej dwa wyroki skazujące na kary podlegające łączeniu w myśl aktualnie obowiązującego art. 85 k.k. Takie jednoznaczne ujęcie przez ustawodawcę, przy założeniu jego racjonalności, przepisu międzyczasowego wyklucza, zdaniem Sądu Okręgowego, stosowanie art. 4 § 1 k.k. Warto przytoczyć fragment treści uzasadnienia, które przedstawiono przy planowaniu zmian w zakresie przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego, a w którym to stwierdzono, że

„Poprawka przewiduje także dodanie przepisu międzyczasowego, wedle którego przepisy o karze łącznej w brzmieniu dotychczasowym stosować się będzie do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie ustawy, zaś przepisy te w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosować się będzie do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Rozwiązanie powyższe oparte zostało na zasadzie chwywania przepisu w locie, biorąc pod uwagę, że nie jest możliwe – z punktu widzenia konstrukcyjnego – łączenie na proponowanych w poprawce zasadach kar łącznych z karami jednostkowymi, tak jak jest to obecnie”.

Powyższe potwierdza zastosowanie gramatycznej wykładni przepisu art. 81 i jasne rozgraniczenie przez ustawodawcę stosowania nowej regulacji do kar prawomocnie orzeczonych po dacie wejścia w

życie ustawy zaś starej regulacji do kar prawomocnie orzeczonych przed jej wejściem w życie. Za powyższą wykładnią przemawia również analiza i porównanie przepisu międzyczasowego, który został wprowadzony w związku z poprzednimi zmianami w zakresie Rozdziału IX Kodeksu karnego wprowadzonymi od dnia 1 lipca 2015 r. Otóż wtedy ustawodawca w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015, poz.396) ustalił, że „Przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy”, a zatem przewidział możliwość łączenia

kar prawomocnie
orzeczonych po
30 czerwca 2015
r. z karami
prawomocnie
orzeczonymi przed
tym dniem, ale
tylko wtedy gdy co
najmniej jedna kara
została
prawomocnie
orzeczona po wejściu
w życie nowego
uregulowania
(„prawomocne
skazanie po dniu
wejścia w życie
niniejszej ustawy”, a
więc co najmniej
jedno).
Ustawodawca
przyjął zatem wtedy
całkowicie
odmienną zasadę
aniżeli
wprowadzona
obecnie, bowiem
przepis art. 81 ma
diametralnie inne
brzmienie ustalające
dwa porządki
prawne. Dodatkowo
należy podnieść,
iż zmiany jakie
wprowadzono z
dnem 24 czerwca
2020 r. miały na
celu racjonalizację
odpowiedzialności
karnej przez
położenie nacisku na
sprawiedliwiosciowy
aspekt tych zasad
odwołując się do
kluczowego
znaczenia kwestii
popelnienia dwóch
lub więcej
przestępstw
popelnionych zanim

zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw, co jest warunkiem orzeczenia kary łącznej wskazując, że sumaryczna ocena prawnokarna przestępczej działalności sprawcy zamyka się aktem wymiaru sprawiedliwości, podczas gdy ponawiane po wydaniu tego aktu przestępstwa stanowią wyraz niepoprawności sprawcy, co przesądza w sposób negatywny możliwość objęcia kar za te czyny jedną karą łączną (vide wspomniane uzasadnienie projektu zmian). Świadczy to również o tym, że ustawodawca w ten sposób kształtując politykę karną chciał grubą linią oddzielić możliwość i podstawy łączenia kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie zmian od obowiązujących poprzednio.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że wprowadzone zmiany prawne i

treść przepisów
międzyczasowych
wykluczają
możliwość
połączenia węzłem
jednej kary łącznej
kar orzeczonych
przed 24 czerwca
2020 r. i po
tym dniu. Zatem
do łączenia kar
orzeczonych po dniu
1 lipca 2015 r.,
a przed dniem 24
czerwca 2020 r.
zastosowanie znajdą
przepisy Rozdziału
IX Kodeksu karnego
w brzmieniu
obowiązującym
przed 24 czerwca
2020 r. zaś
przepisy powyższego
Rozdziału w
obowiązującym
obecnie kształcie
będą podstawą
wymierzenia kary
łącznej tylko wtedy,
gdy po dniu 24
czerwca 2020 r.
skazanemu zostaną
wymierzone co
najmniej dwie kary
tego samego rodzaju
spełniające warunki
do połączenia w myśl
art. 85 k.k.

W sytuacji
skazanego J. A. tylko
jedna kara została
prawomocnie
orzeczona po dniu
24 czerwca 2020
r. tj. kara 3
lat pozbawienia
wolności orzeczona
wyrokiem Sądu
Rejonowego dla

Warszawy Pragi
– Południe w
Warszawie z dnia
5 grudnia 2018 r.
w sprawie o sygn.
akt III K 585/18,
który uprawomocnił
się dnia 26 sierpnia
2020 r., a zatem
brak było warunków
do połączenia jej
z karami, co
do których Sąd
Rejonowy w
zaskarżonym
wyroku podjął
decyzję o ich
połączeniu i
wymierzeniu jednej
kary łącznej.

Sąd Okręgowy nie
stwierdził, aby
zaskarżony wyrok
dotknięty był
wadami, które
powinny być brane
przez sąd
odwoławczy pod
uwagę z urzędu za
wyjątkiem
wspomnianego
powołania art. 4
§ 1 k.k. Sąd
Rejonowy połączył
kary podlegające
wykonaniu tj. karę
łączną 2 lat
i 2 miesięcy
pozbawienia
wolności oraz karę
2 lat pozbawienia
wolności
wymierzając
skazanemu karę
łączną 4 lat
pozbawienia
wolności orzekając
na podstawie
przepisów

obowiązujących przed dniem 24 czerwca 2020 roku. Należy stwierdzić, że Sąd I instancji prawidłowo rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu oraz zasadnie ocenił dotychczasowy sposób życia skazanego biorąc również pod uwagę treść opinii o skazanym. W ocenie Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie to jest wyważone i należyście uwzględnia wszelkie okoliczności rzutujące na wymiar kary, co do których Sąd I instancji w sposób szczegółowy odniósł się w pisemnym uzasadnieniu wyroku tak więc nie ma potrzeby ich ponownego przytaczania.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i połączenie również kary orzeczonej prawomocnym wyrokiem w sprawie

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

o sygn. akt III K 585/18.		
Zwięzle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Mając na uwadze powyższe, wniosek należało uznać za niezasadny.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięzle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		

1.3 1	Przedmiot utrzymania w mocy	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt IV K 293/19 został utrzymany w mocy, poza zmianą dotyczącą wskazania podstawy stosowania przepisów obowiązujących przed dniem 24 czerwca 2020 r.</p>		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
<p>Mając na uwadze zawarte powyżej rozważania dotyczące zaskarżonego orzeczenia stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ukształtował wymiar kary łącznej, a jedyną kwestią podlegającą modyfikacji było wskazanie w podstawie wymiaru kary łącznej art. 81 ust. 1 ustawy z 19 czerwca 2020 roku o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych</p>		

<p>udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 w miejsce artykułu 4 § 1 k.k.</p>			
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.3.1 1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>		
<p>Wyrok zmieniono w sposób wskazany w pkt. 5.1.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany.</p>			
<p>Jak w pkt. 3 oraz 5.1.1.</p>			
<p>0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
		<p># art. 439 k.p.k.</p>	

Zwiężle o powodach uchylenia.			
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia.			
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.			
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.			
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia.			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku			
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
6. Koszty Procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
J. A.	III i IV	Uwzględniając wniosek obrońcy z urzędu, na podstawie art. 618 § 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 5 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono od	

	<p>Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu skazanego w instancji odwoławczej oraz podatek VAT.</p> <p>Z uwagi na sytuację materialną skazanego, który odbywa karę i nie ma majątku, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, przejmując je na rachunek Skarb Państwa.</p>	
7. PODPIS		
SSO Anita Jarząbek-Bocian SSO Justyna Dołhy SSR del. Małgorzata Nowak-Januchta		

1.1. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca skazanego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe w

ustalenie, którego dotyczy apelacja	Warszawie z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt IV K 293/19 – w całości		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana